

להפצת תורתו של הגה"ק
רבי הילל פאללאק זצלה"ה
אבדק"ק סאטמר ענגען
בעל 'קודש הילולים'

פרי קודש הילולים

בס"ד | פרשת ויקרא תשפ"ד | גליון מס' 105 | שנה ג'

דברי תורה

עפ"י הספה"ק "קודש הילולים"

רק הקרבנות של בני ישראל הם לנחת רוח לפניו יתי' כי הם שבים בתשובה

אָדָם פִּי יִקְרִיב מִמֶּךָ קָרְבָן לַד' וּגו' (ויקרא א, ב).

"ואני אקשה את לב פרעה", גלוי לפני שאין נחת רוח באומות העולם לתת לב שלם לשוב וכי".

וזהו הרמז, "אדם כי יקריב", דווקא אתם הקרויים אדם, אם תקריבו קרבן, יהיה זה "מכם", בתשובה שלימה, ואזי יהיה זה "קרבן לד'", שיתקבל לנחת רוח לפניו. מה שאין כן אומות העולם, אפילו שמקבלים מהם קרבן נדבה, אין זה במדריגת "מכם קרבן לד'". (ח"א רצד)

מצינו בכמה מקומות בגמרא (יבמות סא, א, ועוד), "אתם קרויין אדם ואין העובדי כוכבים קרויין אדם", ולפי זה יש לדקדק למה נאמר, "אדם כי יקריב מכם קרבן", דמשמע שאין העכו"ם יכולים להקריב, הרי כאן מיירי מקרבן נדבה, ולגבי נדבה אמרו חז"ל (חולין יג, ב), מקבלים קרבנות אף מן הנכרים.

ונראה לומר, דעיקר הקרבן ואף בקרבן נדבה, היא התשובה השלימה מעומק הלב. וזה שייך רק אצל ישראל, כמו שכתב רש"י על הפסוק (שמות ז, א),

עיקר הקרבן הוא שיבוא האדם למידת הענוה

וְלֹא תִשָּׁבֵית מִלַּח מְלַח בְּרִית אֱלֹקֶיךָ מֵעַל מִנְחַתְךָ וּגו' (ויקרא ב, יג).

שפלות עצמו, שרק מצד רוממותו של השי"ת, שכוחו מאיר עליו, יכול האדם להתעלות ולעשות רצונו.

ועיקר הקרבן הוא שיבוא האדם למידת הענוה והשפלות. ובזמן הזה שאין לנו מקדש ואין לנו קרבן, אזי שולחנו של אדם מכפר עליו (ברכות נה, א), על כן בעת אכילתו יש להניח מלח על השלחן, לרמז ולהזכיר לו לאדם, שהוא כמו המלח ששורשו למטה, ומתחת הארץ אינו אלא מים, ורק מכח השמש שמאיר השי"ת עליו נעשה מלח. (ח"א רצו)

כתבו התוס' (ברכות מ, א ד"ה הבא מלח) "רבי מנחם היה מדקדק מאד להביא מלח על השלחן. כדאיתא במדרש, כשישראל יושבין על השלחן וממתנין זה את זה עד שיטלו ידיהם, והן בלא מצוות, השטן מקטרג עליהם, וברית מלח מגיף עליהם".

נראה לפרש הרמז בזה, כמו שכתב הרמב"ן (בפירושו עה"ת כאן), דהמלח שורשו למטה מן הארץ, ותחת הארץ הוא רק מים, עד שבא לאויר ומקבל כח השמש ונעשה מלח. והרמז בזה למידת הענוה, שעל האדם לראות

לשבת זכור

לזכור מעשה עמלק כדי להשמר מהוללות בפורים

וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנִעְשִׂים (אסתר ט, כח).

ידי מצוות פורים, אך קריאת פרשת זכור באה להזכיר לנו שכונתו של עמלק היתה מעולם להכשיל את ישראל ולפגום בקדושתם [כדכתיב (דברים כה, יח) "אשר קרד", וכמו שפירש רש"י (עו)], וכן בסעודתו של אחשוורוש היתה מזימתם להכשיל את ישראל באכילה ושתיה ופריצות. ועל ידי זכירת עמלק יישמרו בימי הפורים, שלא ירבו באכילה ושתיה וכו', והכל יהיה בקדושה וטהרה. (ח"א רלה)

הנה מכאן דרשו חז"ל (מגילה ל, א), שצריך להקדים זכירה לעשיה, ועל כן תקנו קריאת פרשת זכור לפני פורים. והקשה על זה השל"ה הק' (תורה שבכתב פ"ר תצוה, תורה אור, דרוש לפי זכור) על פי דברי העקידה (שער נא), שקיום המצוות של ימי הפורים מביאים לזכירת מעשה עמלק. ואם כן, היה צריך לקרוא פרשת זכור אחרי פורים, עיי"ש.

ונראה לפרש, דאין הכי נמי את מצות זכירת מעשה עמלק מקיימים על

בזכות השלום ביניהם ונצחים בני ישראל במלחמות

וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מִלֶּךְ עֶרְדַּי יֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וּגו' (במדבר כא, א).

כמה מצטער חברך על הריב אתך. ואחר כך הלך אצל חבריו, וגם לו אמר כן, וכשמצא זה את זה עשו שלום ביניהם, עיי"ש. ולכן היו ענני הכבוד בזכותו (תענית ט, א), לפי שגם הענן היה משווה ההרים והבקעות במדבר (תנחומא פרשת בשלח א).

הנה אמרו חז"ל (ירושלמי פאה פ"א ה"א), שבזכות השלום יוצאים למלחמה ונוצחים. ולכן מכיין שמת אהרן ונסתלקו ענני הכבוד, סבר עמלק, שכבר אין ביניהם מידת השלום, אשר בזכותה יוצאין למלחמה ונוצחים, ולפיכך בא להילחם עמם'. (ח"ב פב)

איתא במדרש (במדבר רבה יט, כ הו"ד ברשי"ש), "מלך ערד" זה עמלק. ובגמ' (ראש השנה ג, א) "מה שמועה שמע, שמע שמת אהרן ונסתלקו ענני כבוד וכסבור ניתנה רשות להילחם בישראל". ויש לדקדק מה היה במיתת אהרן ובהסתלקות ענני כבוד, שמפני זה היה עמלק סבור שניתנה רשות להילחם בישראל.

ונראה לתרץ, דהנה אהרן הכהן היה משכין שלום בישראל בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו, שהיה משווה הדברים שביניהם. וכמו שאמרו חז"ל (אבות דרבי נתן פ"ב מ"ג), שכששנים עשו מריבה זה עם זה, הלך אצל זה ואמר לו,

1. אבל לא הועיל לו, כי ענני הכבוד חזרו בזכות משה וכדברי חז"ל (תענית ט, א), והיינו שגם אחר מיתת אהרן היתה מידת השלום בבני ישראל בזכותו של משה.

"...ואולי אם המצא תמצא איזה דברי אגדה אשר ראוי לאמרם
בשביילי, אולי אבנה גם אני בעבורכם..." שם בהקדמה

"וזאת באתי לרשום איזה ליקוטים למען ירוץ הקורא, ולאמר
בשביילי איזה דבר בכל שבוע..." קודש הילולים ח"א עמ"ז

לימי הפורים

גם בשנת הסתר פנים הקב"ה משיח על עמו ישראל

יֵאמֶר הֶמֶן לְמַלְךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ יִשְׁנוּ עִם אָחָד (אסתר ג, ח).

מלהשגיח עלינו והוא עוצם את עיניו כביכול, אין זה אלא אחת מעיניו כביכול, אבל בעינו השניה הוא מסתכל עלינו ויושב ומצפה שנושב בתשובה, ומששבנו בתשובה הוא גואלנו ומצילנו מכל צרה וצוקה. שהלא כן אמרו חז"ל (שיר השירים רבה ח, יד), "ברח דודי ודמה לך לצבי", "מה צבי זה בשעה שהוא ישן, עינו אחת פתוחה ועינו אחת קמוצה, כך בשעה שישראל עושין רצונו של הקב"ה, מביט אליהם בשתי עיניו, הדא הוא דכתיב (תהלים לד, טז) 'עני ד' אל צדיקים'. ובשעה שאין עושין רצון הקב"ה הוא מביט להם בעינו אחת, שנאמר (שם לג, יח) 'הנה עין ד' אל יראי וכו'".

זהו שגער בו הקב"ה, "מתוך שינה אני מתעורר על אותו האיש ומאבדו מן העולם". "מתוך שינה" היינו מתוך שינה בעינו אחת, והיינו בשעת הסתר פנים והגזירה, על ידי זה ישובו ישראל בתשובה, ואז יתקיים "ויקץ כישן ד' כגבור מתרונן מייך ויך צריו אחרו". (ח"א רמב)

אם אין ישראל ראוים לישועה בזכות מעשיהם יושעו למען שמו הגדול

יִפְתָּב כָּל אֶשֶׁר צִוָּה הֶמֶן (אסתר ג, יב).

יטוש ד' עמו ונחלתו לא יעזוב". ב. אם אינם זוכים ואומות העולם רודפים אותם, נושעים מפני רשעת הגויים. כמו שאמר משה רבינו ע"ה (דברים ט, ה), "לא בצדקתך ובישור לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה וגו'". ג. או שתבוא ישועת ד' בעבור שמו הגדול, כמו שכתוב (שמואל א' יב, כב) "כי לא יטוש ד' את עמו בעבור שמו הגדול".

וג' אופנים אלה נרמזו למדרכי בג' הפסוקים שאמרו לו התינוקות. "אל תירא מפחד פתאום ומשואת רשעים כי תבוא", זו הישועה שבאה מפני רשעת הגויים. "עוצו עצה ותופר וגו' כי עמנו א-ל", זו הישועה הבאה מפאת זכותם של ישראל. "ואני אסבול ואמלט", זו הישועה הבאה בעבור שמו הגדול. (ח"א רמב)

על ידי האחדות והצום נתקנו החטאים שבגללם נגזרה הגזירה

לֶךְ כְּנוֹס אֶת כָּל הַיְהוּדִים הַנִּמְצְאִים בְּשׁוֹשַׁן וְצוּמוּ עָלַי וְאֶל תֹּאכְלוּ וְאֶל תִּשְׁתּוּ (אסתר ד, טז).

"גדול השלום, שאפילו ישראל עצמן עושין עבודה זרה, ועושין חבורה אחת אין מידת הדין נוגעת בהן וכו'". ועל ידי הצום יכולו להם מה שנהנו מסעודתו של אותו רשע, ובוזתו תבוא אל המלך מלכי המלכים הקב"ה לבטל את הגזירה. (ח"א רמב)

פורים קבלו ישראל עליהם תורה שבעל פה מאהבה

קִיְּמוּ וְקִבְּלוּ הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם (אסתר ט, כז).

איתא בגמ' (מגילה ז, א), "קיימו למעלה מה שקבלו למטה".

תורה שבכתב, ועל תורה שבעל פה היו צריכים לכפיית ההר כגייגית. ולפי זה ה"מודעא רבה לאורייתא" הוא על תורה שבעל פה, ועל זה אמרו "קיימו וקבלו - הדור קבלוה בימי אחשורוש", ועל זה גם קאי דרשת רבא "קיימו מה שקיבלו כבר".

ומעתה ב' הדרשות, הן של שמואל במגילה והן של רבא בשבת, חדא הן. שהרי אמרו חז"ל (מכות כג, ב), "שלושה דברים עשו בית דין של מטה, והסכימו בית דין של מעלה על דם, אלו הן, מקרא מגילה וכו'. מקרא מגילה, דכתיב "קיימו וקבלו היהודים, קיימו למעלה מה שקבלו למטה". הרי שדרשת "קיימו למעלה מה שקבלו למטה" קאי נמי על תורה שבעל פה, דהיינו מה שעשו ב"ד למטה שהוא תורה שבע"פ, ואם כן אחד הוא עם דרשת רבא בשבת. (ח"א רמב)

איתא במדרש (אסתר רבה ז, יב), "ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד", אותו שנאמר בו (זכריה יד, ט) "יד אחד" ישן לו מעמו. אמר לו הקב"ה אני אין לפני שינה, הדא הוא דכתיב (תהלים קכא, ד) "הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל", ואתה אמרת יש לפני שינה. חיך, שמתוך שינה אני מתעורר על אותו האיש ומאבדו מן העולם. הדא הוא דכתיב (תהלים עח, טו), "ויקץ כישן ד' כגבור מתרונן מייך ויך צריו אחרו".

אפשר לבאר דברי המן, שסבר שהקב"ה הסיר השגחתו מעמו ישראל, וכמו שנאמר בתוכחה (דברים לא, יח), "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים", ובני ישראל השתחוו לצלם בימי נבוכדנצר. וזהו שאמר המן, שהוא "ישן לו מעמו", כי הסתר פנים נחשב לשינתו של הקב"ה כביכול.

אבל טעות גדולה היתה בידו. כי הנה אף כאשר הקב"ה מסתיר פניו

איתא במדרש (אסתר רבה ז, יב), בשעה שנחתמו אותן האגרות וניתנו ביד המן, ויבוא שמח הוא וכל בני חבורתו, ופגעו במדרכי שהוא הולך לפניו. וראה מדרכי ג' תינוקות שהיו באים מבית הספר וכו', שאל לאחד מהם, פסוק לי פסוקך. אמר ליה, "אל תירא מפחד פתאום ומשואת רשעים כי תבוא" (משלי ג, כה). פתח השני ואמר, אני קריתי היום ומזה הפסוק עמדתי מבית הספר, "עוצו עצה ותופר דברו ולא יקום כי עמנו א-ל" (ישעיה ח, י). פתח השלישי ואמר, "ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט" (שם מו, ד). כיון ששמע מדרכי כן, שחוק והיה שמח שמחה גדולה וכו'.

אפשר לפרש כי הנה ישועת ד' תבוא לישראל באחד מג' אופנים: א. כאשר בני ישראל ראוים בזכות עצמם, ע"ד הכתוב (תהלים צד, יד) "כי לא

הנה אמרו חז"ל (מגילה יב, א), שבעבור שני חטאים נגזרה הגזירה על ישראל, בגלל שהשתחוו לצלם, ושנהנו מסעודתו של אותו רשע. ואסתר ביקשה לתקן את שניהם, לכן אמרה "לך כנוס את כל היהודים", ועל ידי האחדות יתכפר להם חטא עבודה זרה. וכמו שאמרו חז"ל (תנחומא פ"ו צו ז),

הנה מכאן מוכיח שמואל (מגילה שם), שמגילת אסתר ברוח הקודש נאמרה, ואמר רבא שעל ראייה זו אין פירכא. והקשו התוס' (מגילה שם ד"ה לכלהו), דאף על זה איכא פירכא, שהרי רבא עצמו דרש פסוק זה במס' שבת (פ"ה א) לדרשה אחרת, והוא "קיימו וקבלו - קיימו מה שקיבלו כבר", עיי"ש מה שתירצו.

ונראה לתרץ, דהנה ידועה קושית התוספות (שבת שם ד"ה כ"ה), למה בזמן מתן תורה היה הקב"ה צריך לכפות עליהם הר כגייגית ולכופם לקבל את התורה, והרי אמרו "נעשה ונשמע" וקבלו את התורה מאהבה ורצון. ויש מתרצים על זה, על פי מה דאיתא במדרש תנחומא (פ"ר נח ג), דקבלת התורה ברצון ב"נעשה ונשמע" היתה רק על "כל אשר דבר ד'" (שמות כד, ז), דהיינו

2. עיין אור החיים הק' שמות יט, ה ועי' בן יהוידע על מסכת שבת שם.

"...ואולי אם המצא תמצא איזה דברי אגדה אשר ראוי לאמרם בשבילי, אולי אבנה גם אני בעבורכם..." (קודש הילולים בהקדמה)

"...ולבני ד' יאריך ימיכם ושנותיכם בנעימים עם כל אשר לכם, להזכירני לטובה לקבוע עתים לתורה בכל יום ויום..."

יומן מסע רומניה – הונגריה*

יום ה' כז' אדר א' – יום ב' א' אדר ב' תשפ"ד

יומ"ד הגה"ק ר' הילל פאללאק מסאטרעגען זי"ע

יום ה' כז' אדר א': 15:00 אחה"צ נפגשנו בשדה התעופה, לאחר מנחה פתחו שולחן עם קוגעל וכו', דודנו ר' אליעזר פאללאק קנה כמה ויסקי משובח להמשך הדרך שהרי אמרו 'גדולה לגימה המקרבת...! טיסת אלעל ההמראה היתה בשעה 17:10, נחיתה בבודפשט הונגריה היתה בשעה 19:25. בחברת השכרת הרכבים התברר לנו שרכבים של 9 מקומות לא מורשים לעבור גבולות ולכן לקחנו רכבים פרטיים ובדיעבד הסתבר שהיה עדיף, כל מה דעביד רחמנא לטב עביד. לאחר שיעור דף היומי מפי דודנו המג"ש ר' דוב פאללאק יצאנו לכיוון קרעסטיר, תחנה קצרה בדרך, בשעה 00:00 בלילה א לעכטיגע ליל שישי בהכנסת אורחים של רובין טשולנט מיט 'בהמה פלייש' קוגעל וכו' לאחמ"כ מעריב ברוב עם הדרת מלך, התמקמנו בחדרים המרווחים בהכנסת אורחים של ר' פנחס פאמפ, חלק מהקבוצה נפשם חשקה בתפילה כבר אצל הרה"ק ר' ישעי' ומשם עברו לראות מה ניתן להוסיף בהכנסת אורחים של פרידלנדר, התפללו שרו חזרו למנוחה קצרה.

יום ו' כח' אדר א': לאחר ווארעמע מקווה ניגש חיים מאיר חרל"פ מיט די וויזניצע נוסח לתפילת שחרית בבית של ר' ישעי', לאחמ"כ סיימו את התהילים כשמצטרפים עוד יהודים מארצות תבל, פת שחרית בשני ההכנסת אורחים, ורכב ראשון יצא לימאד' מרחק נסיעה של כמה דק' שם נשאו תפילה אצל היקול אריה והילבושי מרדכי בתוספת ניגוני התעוררות. משם נסיעה של כמה דקות נוספות נפגשו כולם אצל הרה"ק ר' צבי הירש זי"ע בליסקא, הח הח הח איזה תהלים בהשתפכות הנפש כשרי מיכלייס זלוטשוב ניגון מתנגן בספונטניות בדמעות של שמחה והתעוררות ע"י כולם יחד אחד מבני המשפחה הזכיר ד"ת משמו, והמשכנו בערך חצי שעה נסיעה לאיהעל בעל הישמח משה זי"ע ור' סנדר מקאמרנא זי"ע (שם פגשנו קבוצה של בחורים מישראל) אמירת תהלים ניגוני שבת 'ישמח משה' וכו' ד"ת בשמו של הצדיק, חלק מהקבוצה תפסו עוד טבילה במקווה, התפעלנו מחדש מההכנסת אורחים היפה שם. משם נכנסנו לסופר קרוב לקנות אננסים ועוד, והמשכנו לפארק הידוע באיהעל מסתבר שהעוילם נהנה גם מגשמיות רכבל שלוקח כ- 50 דקות ומזחלות שלג ועוד. בשעה 15:00 חזרנו לקרעסטיר היישר לטועמיה ע"י השף ר' חיים שלום סולומון, הכנות לשב"ק חלק מהציבור עלו לציון שוב להשתטח ולהעתיר.

לפני שב"ק התברר שהעירוב נקרע ולא ניתן לטלטל, אך למי אכפת, 17:16 זמן הדה"נ אחד הדליק, 17:45 ניגש לקאכעדיגע מנחה ר' בערלה שטיינבערג, לפני קבל"ש שרנו מס' ניגונים האוירה המיוחדת היתה (כנראה) כמו בדורות עברו, הבעל מנגן ר' נחמן פרנק שהצטרף למנין שלנו ניגש לקבלת שבת (מעניין לציין שאחיו ר' פייבל פרנק מצפת הוזמן להצטרף אלינו למסע בסכום לא מבוטל ולא היה באפשרותו להשתתף, וכשהגענו לשם היה אחיו שהוא כמעט כמוהו) לא ניתן לתאר את ניגוני הילכה דודי, דברי התעוררות נשמע לפני מעריב מפי חיים מאיר חרל"פ, למעריב ניגש אהרלה שטיינבערג.

על הסעודות המרוממות קשה לכתוב, אך ננסה מעט, זמירות מפוארות פיארו את הישבת טיש' כולל דברי אלוקים חיים מהספר הקי' 'קודש הילולים' מתנת ר' לייזר פאללאק, ישבנו כולם בצוותא חדא שולחן ארוך 'נפשי חולת אהבתך' איזה זמירות שב"ק, לא היה מישהו שלא דיבר דברים היוצאים מן הלב ונכנסים אל הלב, ברגשי קודש 'מעין עולם הבא', הריקודין קדישין פרצו עד לב השמים, ממש בגדר 'טפחים מעל הקרקע' הצטרפו אלינו עוד יהודים שחשו את החשמל באויר, וכך עד השעות הקטנות של הלילה מתוך לגימת כל סוגי היינות וודקה ויסקי עראק (של הסגולה) והשתיה כדת אין אונס, השפע של המאכלים היה כיד המלך, היימישע חלות וכל הטוב וטוב. לאחמ"כ השפאציר, ונאום חוצב להבות אש ע"י המשפיע (המכונה זיידע) ר' משה מרדכי ליכטנשטיין שליט"א בגודל מעלת פנימיות של יהודי וההשפעה שיכול לקבל ביום השב"ק ועוד במקום כזה ואכמ"ל.

* נכתב ע"י הרב יצחק מנחם פולק שליט"א - המשך יבוא בעזה"י

דברי תענוגים

מאת רבינו בנימין וואלף בן רבינו יואל זצ"ל רייכלס אב"ד שאפי, חותנו של רבינו הילל הזקן זצ"ל אב"ד אייבשיץ

מהות החטא שנתחייבו עליו בדורו של אחשוורוש

את טעותם.

דאינתא במסכת שבת (דף פח.) על הכתוב בשעת מתן תורה, 'ויתיצבו בתחתית ההר', מלמד שכפה עליהם הר כגיגית, ואמר להם, אם אתם מקבלים התורה מוטב, ואם לאו שם תהא קבורתכם. אמר רב אחא בר יעקב, מכאן מודעא רבה לאורייתא. אמר רבא, אף על פי כן הדור קבלוה בימי אחשוורוש, דכתיב 'קימו וקבלו היהודים', קיימו מה שקיבלו כבר [פירוש רש"י, מודעא רבה - שאם יזמינם לדין, למה לא קיימתם מה שקבלתם עליכם. יש להם תשובה, שקבלוה באונס. בימי אחשוורוש - מאהבת הנס שנעשה להם]. ותכבו שם התוספות (ד"ה מודעא), ומה שכרת עמהן ברית יהושע לעבוד את ה' [- ומשמע שקבלו מרצונם], התם לא קבלו אלא שלא לעבוד ע"ז, כדכתיב (יהושע טו) 'חלילה לנו מעזוב את ה', עכ"ל.

והשתא יבואר, כי לכן שאלו תלמידי של רשב"י דוקא על "אותו דור", שעדיין היתה להם טענת "מודעא רבה", שלא קיבלו עליהם את עול כל המצוות אלא מאונס. והתלמידים סברו שהחטא היה שנהגו מסעודתו של אחשוורוש, ואם כן "מפני מה נתחייבו". ואמר להם רשב"י, טועים אתם, עיקר החטא היה על שעבדו ע"ז. ועל חטא זה לא היתה להם טענת אנוסים, שהרי כבר קבלו מדעתם בימי יהושע שלא לעבוד ע"ז. ודו"ק וקל להבין, כי הם דברי טעם, ונכון, בעזרת ה' ברוך הוא.

איתא במסכת מגילה (דף יב.), שאלו תלמידי את רבי שמעון בן יוחאי, מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל שבאותו הדור כליה. אמר להם, אמרו אתם. אמרו לו, מפני שנהגו מסעודתו של אותו רשע. אם כן, שבשושן ייהרגו, שבכל העולם כולו אל ייהרגו. אמרו לו, אמור אתה. אמר להם, מפני שהשתחוו לצלם. אמרו לו, וכי משוא פנים יש בדבר. אמר להם, הם לא עשו אלא לפנים, אף הקב"ה לא עשה עמהן אלא לפנים [פירוש רש"י, שהשתחוו לצלם, בימי נבוכדנצר. וכי משוא פנים יש בדבר, איך זכו לנס. הם עשו לפנים, מיראה].

והמאמר תמוה מאד. על שאלתם, "מפני מה" וכו', "אמר להם, אמרו אתם". הלוא אם היו יודעים, לא היו שואלים אותו. ועוד יש להבין כמה דקדוקים, וכבר דרשו ביה רבים בתורה ובחכמה, וגם אנכי אבוא ליישוב על הנכון בעז"ה.

דהנה מדויק לשונם "באותו הדור", הבין רשב"י שאם היה מעשה זה בדור אחר, לא היה להם קשה "מפני מה נתחייבו" וכו', כי מחמת החטא שעשה אכן היו חייבים, אבל לא ב"אותו הדור". וממילא הסיק רבי שמעון בר יוחאי, שהם אינם יודעים על איזה חטא נענשו. לכן אמר להם, "אמרו אתם". וכשענו לו, "מפני שנהגו מסעודתו של אותו רשע", אמר להם, "אם כן, שבשושן ייהרגו" וכו', והוכיח להם בזה

דברי ברכה

מזל טוב לצאצאי רבינו הגה"ק זצ"ל

הרה"ח ברוך שטיינמץ הי"ו

(בן הרה"ח ארי' ז"ל ותבדלחט"א מרת ר. שטיינמץ תחי')

ולבנו הרה"ח אברהם הי"ו

לרגל הולדת הנין-הנכד-הבן יהודא ארי' ני"ו

יהי רצון שיזכו לרווח מכל יוצ"ח רב תענוג ונחת דקדושה לתפארת אבות, הם וכל משפחתם, ויתקיים בהם במהרה "בגלל אבות תושיע בנים ותביא גאולה לבני בניהם", אמן.

לכלל צאצאי רבינו הגה"ק זצ"ל

ברכת פורים כשר ושמח

ויהי רצון שמהימים אלו יושפע עלינו ועל כל ישראל שפע ברכות וישועות

נא להתפלל ולעורר רחמי שמים על אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה העומדים בין בים ובין ביבשה, המקום ירחם עליהם ויציאם מצרה לרווחה ומאפילה לאורה ומשעבדו לגאולה השתא בעגלה ובזמן קריב

ובכללם ר' אברהם אשר בן רבקה (דייטש)

לרפואה שלימה בתשח"י

זכות רבינו הגה"ק ולימוד דברי תורתו תעמוד לכל צאצאיו ולכל ישראל הנמצאים במקום סכנה לשוב במהרה לביתם לחיים טובים ולשלום, אמן.

לעילוי נשמת

הצדקנית מרת אסתר ע"ה

בת רבינו הילל זצוקלה"ה

א"ח הגה"צ רבי אברהם אבא פיקסל זצ"ל

נלב"ע י"ג אדר תרפ"ט

ה"ה הילל ז"ל בהרה"ג שמואל בנימין דנציג

הי"ד חתן הגה"צ רבי בנימין זאב קרויס זצ"ל

חתן רבינו הגה"ק זצ"ל

נלב"ע ט"ו אדר ב' תשנ"ב

הרה"ח יואל ז"ל ב"ר ישראל אופענהיים ז"ל

חתן הגה"צ אברהם אבא פיקסל זצ"ל חתן

רבינו הגה"ק זצ"ל

נלב"ע י"ט אדר

תנצב"ה

לכל המעוניין

ניתן להשיג אצלנו את ההגדה המפוארת שיו"ל אשתקד

הגדה של פסח פרי קודש הילולים

מהדורת "זכרון הלל יחיאל"

מעוטרת בפנינים יקרים, רעיונות ודרושים

מאת כ"ק רבינו הגה"ק

רבי הילל פאללאק צצוקלה"ה

מעובד על פי ספרו "קודש הילולים"

מתאים למשלוחי מנות ולמתנות

לקראת חג הפסח הבעל"ט.

המעוניין יפנה למערכת בכתובת:

Office@Kodesh-Hilulim.com

"עיקר כיבוד אב ואם לעשות רצון אבינו שבשמים כי זה נחשב לאבות כאילו המה עושים, והעיקר לקבוע עתים בכל יום ויום לתורה..." (שם)

"...מי שזכה להיות לו בנים וחתנים צדיקים וכו' המעשים שלהם יהיו לו למשען בעולם הבא וכו' ואין לנו חסד גדול מזה..." (קודש הילולים בהקדמה)